

Grdi stari maček
je uporno zajokal v noč, da je sam,
in trave so se mu zahahljale
v osupli obraz.

Šepet noči plava med zavesami tišine
in nočni metulji vzletavajo
iz srebrnih vrčev v temo.

Svoje brezciljne korake nizam
in leno prisluškujem noči,
ki mrmra z glasom nečesa,
kar je že davno utonilo
v pravljico o sklenjenih rokah.

MIDVA

Svetlana Makarovič

Kot bi vonj cvetočih jablan
zagrnil vsak zvok,
molči večer.

Tudi midva ne potrebujeva besed.
Ti mi govoriš skozi drhteče veje
in jaz ti odpevam iz travnih bilk.

Roke položiva med travo,
glavi nasloniva na deblo
in poslušajva,
kako je polno neizgovorjenega.

Zlila sva se s tišino cvetov
in poslala misel na zvezde,
ki jih slutiva
v svetlem somraku neba.